

**СПРАВА «ЗОРІНА ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF ZORINA AND OTHERS v. UKRAINE)**

(Заява № 20295/07 та 3 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 14 лютого 2019 року

У цій справі родичі заявників або померли у дорожньо-транспортній пригоді (далі — ДТП), або були знайдені мертвими з ознаками тілесних ушкоджень, або померли за невідомих обставин, які могли вважатися підозрілими, за відсутності доказів причетності представників держави.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтею 2, пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неефективність розслідування смертей їхніх родичів, які загинули у ДТП або за обставин, які могли вважатися підозрілими. Європейський суд вирішив за належне розглянути ці скарги за статтею 2 Конвенції.

Розглянувши скарги заявників, Європейський суд зазначив, що у цих справах слідство характеризувалось неодноразовим закриттям та відновленням внаслідок невжиття слідчими достатніх заходів, поступовим псуванням доказів та значною затримкою на початкових стадіях слідства. Також Європейський суд вказав, що у цих справах постанови про відмову у порушенні кримінальної справи виносились без належного розгляду обставин смерті.

З огляду на це та на свою усталену практику з цього питання Європейський суд вказав, що у цих справах неспроможність слідчих органів своєчасно вжити необхідні заходи підірвало їхню здатність встановити обставини, пов'язані зі смертями родичів заявників, та осіб, якщо такі були, які мали понести відповідальність. У зв'язку з цим Європейський суд дійшов висновку, що проведені у справах заявників розслідування не відповідали критерію ефективності та констатував порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що було порушено процесуальний аспект статті 2 Конвенції у зв'язку зі скаргами на неефективне розслідування смертей родичів заявників;
4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 6 000 (шість тисяч) євро кожному заявнику у заявах № 20295/07, № 24328/08 та № 65898/11; та 6 000 (шість тисяч) євро спільно заявникам у заяві № 52601/12 та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди;

(ii) 160 (сто шістьдесят) євро заявниці у заяві № 20295/07; 196 (сто дев'яносто шість) євро захиснику заявниці у заяві № 24328/08; 23 (двадцять три) євро заявниці у заяві № 65898/11; 500 (п'ятсот) євро заявникам у заяві № 52601/12 та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись заявникам, в якості компенсації судових та інших витрат;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції.»